

PISMO PARAFIALNE ŚW. WOJCIECH

Nr 5(69) • POZNAŃ • lipiec-sierpień 2011r.

CHCĘ SIĘ ZACHWYCIĆ

Wśród zdjęć z bł. Janem Pawłem II oglądanych w wakacyjnej już atmosferze szczególną moją uwagę zwróciło to zrobione na Wigrach. Papież siedzi na statku i czyta brewiarz (jest to modlitewnik księży). A raczej ma brewiarz otwarty i patrzy w przestrzeń, gdzie widać nad wodą zielony las. Ma się wrażenie, że w tym papieskim spojrzeniu zawiera się zobaczenie „Czegoś”, co usłyszał na modlitwie albo „Coś”, co kazało się jemu zatrzymać przy lekturze Tekstu Objawionego przez Pana Boga. Jak rozmowa prowadzona z „Kims”, kto tam jest, tylko że Go nie widać. Wzruszające zdjęcie, bo Papież jest tam zamyślony, ale

zauważyć można zadowolenie albo nawet zachwyty. Ktoś mógłby na tym zdjęciu jeszcze usłyszeć ciszę. Wszystko jest takie przejmujące, że aż by się chciało tam być.

Opisuję to zdjęcie, bo wielu z nas udało się na zasłużony urlop i wypoczynek. W planach pewnie jest dotarcie do takich miejsc i przeżycie takich chwil, które mogłyby zachwyć, wzruszyć, nadać ożywczego wiatru w codzienność naszego życia. Dlatego wybieramy szczególne miejsca, gdzie liczymy, że będzie to możliwe. Zaś piękno tych miejsc pomoże nam zobaczyć inne perspektywy, które codziennym zabieganiem gdzieś nieraz umykają. Czujemy wtedy, że jest z nami

dobry Bóg, który „stworzył Niebo i Ziemię” i że On chce przy nas być. Pan Jezus, kiedy apostołowie wrócili z misji głoszenia Ewangelii zachwyceni i pełni wrażeń, że jest to „nauka z mocą”, polecił im „odpocząć”. Jan Paweł II podczas jednej ze swoich pielgrzymek powiedział, że „odpocząć” znaczy „począć na nowo”. Taką okazję daje czas wakacji i urlopu. Jest to czas od Pana Boga, by nabrać nowego ducha i wrócić w przekonaniu, że Pan Bóg chce, bym był szczęśliwy i wiedział, że to co piękne ma swoje źródło w Nim. Tego życzę każdemu na ten wakacyjny czas.

Ks. Marek Kaiser

Panie, nasz Boże, Ty objawiłeś świętej Brygidzie tajemnice nieba, gdy rozważała mękę Twojego Syna, spraw, abyśmy mogli się radować, gdy nam objawisz Twoją chwałę!

Św. BRYGIDA SZWEDZKA - patronka Europy Wspomnienie liturgiczne - 23. Lipca

Dwie ważne daty wyznaczają życie św. Brygidy Szwedzkiej: rok 1303 i rok 1373. Całe jej życie mieści się w granicach tych lat. Bóg dał Brygidzie ten właśnie odcinek czasu i wyznaczył jej odpowiednio zadania. Brygida wypełniła ten okres posłuszeństwem Bogu i miłością człowieka. Imię Brygida, jakie otrzymuje na chrzcie św., znaczy: promienna, jasna. Przez 28 lat jest wzorową, chrześcijańską matką i współmatronką. Kochająca matka ośmiorga dzieci, wychowuje je wspólnie ze swoim wiernym mężem, uczy je doskonałości chrześcijańskiej. Brygida dba także o kształcenie swych dzieci. Zabiera je z sobą do pielęgnowanych chorych, do służby ubogim, pragnie, by jak najwcześniej uczyły się wrażliwości na potrzeby człowieka chorego. Kształtuje swoje dzieci w szkole Ewangelii delikatną i pewną zarazem ręką. W wychowywaniu dzieci przykładą wielką wagę do korzeni rodzinnych, a jednocześnie otwiera je na szeroką przestrzeń społeczną i polityczną, na świat kultury, na zapomniane i cierpiące środowiska społeczne. Wypełnia dom ciepłem swego młodego serca, światłem swych czystych oczu, czułością młodych lat. W 1341 r. udaje się wraz z mężem Ulfem na pieszą pielgrzymkę do Santiago de Compostela, w Hiszpanii. Ta pielgrzymka przygotowuje Brygidę do nowego etapu życia, który zaczyna naprawdę w 1344, tj. po śmierci Ulfa.

Głęboka pobożność św. Brygidy kazała jej zaangażować się w sprawy Kościoła

powszechnego. Od 1309 roku papieże nie rezydowali w Rzymie, a w Awinionie, co uzależniało ich od francuskich królów i

możnowładców. W 1352 roku święta napisała do papieża Innocentego VI list, w którym w imieniu Chrystusa wezwała go do powrotu do Rzymu. List z podobnym żądaniem napisała w 1367 roku także do bł. Urbana V, oraz Grzegorza XI, trzeciego z

kolei papieża, którego święta z północy wzywała do powrotu nad Tybr. W swoich listach przepowiedziała przyszłość bł. Urbanowi V o jego rychłej śmierci, jak nie wypełni woli Bożej i wróci z Awinionu do Rzymu, oraz króla szwedzkiego i zakonu krzyżackiego że osiągnie ich gniew Boga. Swoje wizje uwieczniła w słynnej na całym starym kontynencie "Księdze objawień", w której spisała przyszłe losy Kościoła, papieży, całych narodów, wybitnych osobistości jej czasów. Księga ta wywołała sporo zamieszania, niektórzy teologowie wątpili, czy była pisana pod natchnieniem Bożym. Dopiero wyniesienie autorki na ołtarze położyło kres sporom i wątpliwościom.

Chcąc odtworzyć duchowy klimat Kościoła modlącego się razem z Maryją w Wieczerniku, będąc w Rzymie podejmuje się dzieła napisania Reguły i założenia Zakonu Najświętszego Zbawiciela, "podwójnego" klasztoru, tj. wspólnoty mniszek i mnichów zamieszkujących w osobnych klasztorach połączonych budynkiem kościoła, w którym wspólnota razem się modła. Napisana przez Brygidę Reguła ukazuje wzorcowy sposób życia zakonnego. Reguła określa wyraźnie potrzebę "odejścia", odcięcia się od tego, co oddala od Boga; podkreśla znaczenie jedności i potrzebę przyłgnięcia sióstr i braci do Osoby Jezusa - Boga i Człowieka. Czytelna jest w niej zachęta do szczerego umiłowania Matki Bożej, jasna tęsknota za

Św. BRYGIDA SZWEDZKA - patronka Europy

pogłębioną modlitwą oraz świadomości znaczenia ascezy w życiu zakonnym. W posiadłości w Vadstena (którą otrzymała od króla Szwedzkiego Magnusa na ten cel) Brygida założyła Zakon Najświętszego Zbawiciela, znany pod nazwą brygidek. Jej córka Katarzyna, która wybrała życie zakonne, została w 1374 roku pierwszą opatką klasztoru, gdzie osiedliła się nowa wspólnota. W domu na Piazza Farnese Brygida prowadzi z domownikami zakonne styl życia. Jezus dyktuje jej w objawieniach sposoby przeżywania życia zakonnego.

Św. Brygida umiera w Rzymie 23 lipca 1373 roku, a została kanonizowana w 1391 roku. Założony przez Brygidę zakon istnieje do dziś jako zakon brygidek (inne nazwy to: Zakon Najświętszego Zbawiciela, Zakon im. Św. Brygidy, Ordo Sancti Salvatoris). Szczątki Brygidy znajdują się obecnie w relikwiarzu w kościele klasztorowym w Vadstena. Budynek, w którym mieszkała Brygida w Rzymie, Casa di Santa Brigida, mieści obecnie kościół, klasztor i dom noclegowy. W Polsce najbardziej znany jest kościół pod jej wezwaniem w Gdańsku.

Papiież Jan Paweł II ogłosił 1 października 1999 r. św. Brygidę, wraz ze św. Katarzyną ze Sieny i św. Edytą Stein, współpatronką Europy. Mówił wówczas: "Jeżeli Pan domu nie zbuduje, na próżno się trudzą ci, którzy go

wznoszą" (Ps 127 [126], 1). Muszą zdawać sobie z tego sprawę także ci, którzy w ostatnich latach zastanawiają się, jaki nowy kształt należy nadać Europie, aby ten stary kontynent mógł wykorzystać bogactwa przeszłości, uwalniając się zarazem od jej smutnego dziedzictwa, a przez to odpowiedzieć w sposób twórczy, ale zakorzeniony w najlepszych tradycjach, na potrzeby zmieniającego się świata. Nie ulega wątpliwości, że w złożonej historii Europy chrześcijaństwo stanowi element kluczowy i decydujący, oparty na solidnym fundamencie tradycji klasycznej i ulegający w kolejnych wiekach wielorakim wpływom różnych nurtów etniczno-kulturowych. Wiara chrześcijańska ukształtowała kulturę kontynentu i spłótła się nierozdzielnie z jego dziejami, do tego stopnia że nie sposób ich zrozumieć bez odniesienia do wydarzeń, jakie dokonały się najpierw w wielkiej epoce ewangelizacji, a następnie w kolejnych stuleciach, w których chrześcijaństwo, mimo bolesnego rozdziału między Wschodem a Zachodem, zyskało trwałą pozycję jako religia Europejczyków. ...w rzeczywistości jednak Brygida przyczyniła się do budowy wspólnoty kościelnej, w szczególnie krytycznym momencie jej dziejów, nie tyle przez ową pobożną pielgrzymkę, co raczej przez swoje głębokie zrozumienie tajemnicy

Chrystusa i Kościoła. Wewnętrznemu zjednoczeniu z Chrystusem towarzyszyły bowiem specjalne charyzmaty prorockie, dzięki czemu Brygida stała się punktem odniesienia dla wielu osób w Kościele swojej epoki. W Brygidzie można dostrzec moc prorocstwa. Czasem w jej wypowiedziach słychać jakby echo wielkich proroków starożytności. Brygida nie lęka się przemawiać do władców i papieży, ukazując, jak zamysły Boże spełniają się w wydarzeniach historycznych. Nie szczędzi surowych napomnień także wówczas, gdy mówi o odnowie moralnej chrześcijańskiego ludu i samego duchowieństwa. Niektóre aspekty tej niezwyklej aktywności mistycznej wzbudziły z biegiem czasu zrozumiałe zastrzeżenia, Kościół zaś odpowiadał na nie odsyłając do jedynego objawienia publicznego, które osiągnęło pełnię w Chrystusie i zostało miarodajnie wyrażone w Piśmie Świętym. Także doświadczenia wielkich świętych nie są bowiem wolne od ograniczeń, które zawsze towarzyszą ludzkiej recepcji głosu Bożego. ...Brygida jest ważnym świadkiem, który ukazuje, jaką rolę może odgrywać w Kościele charyzmat przeżywany w postawie pełnego posłuszeństwa Duchowi Bożemu w sposób zgodny z wymogami komunii kościelnej... (AK)

Jan Paweł II do Polaków !

Wczytując się w homilie, przemówienia i wystąpienia bł. Jana Pawła II odnajdujemy odpowiedź na pytania: Co od nas chciał? Czego żądał? O co prosił? O co apelował? I wskazywał nam, jak mamy żyć! Wypełniając ten swoisty duchowy testament, powinniśmy te zadania wypełniać. To winno być naszym uniwersalnym i ponadczasowym programem.

Musi trwać miłość Ojczyzny!

„... nigdy nie można zrezygnować z olbrzymiego wysiłku, którego celem jest budowanie sprawiedliwej jedności wśród synów i córek jednej Ojczyzny. Musi zaś temu towarzyszyć miłość tejże Ojczyzny: umiłowanie jej kultury i historii, umiłowanie specyficznych wartości, które stanowią o miejscu tej Ojczyzny w wielkiej rodzinie narodów, umiłowanie wreszcie rodaków - ludzi mówiących tym samym językiem i odpowiedzialnych za tę samą wspólną sprawę, której na imię „Ojczyzna” Częstochowa, 5 czerwca 1979, Homilia w czasie Mszy św. odprawionej dla pielgrzymów z Dolnego Śląska i Śląska Opolskiego

Ziemia szczególnie odpowiedzialnego świadectwa

„Czyż moja pielgrzymka do Ojczyzny w roku, w którym Kościół w Polsce obchodzi

900. rocznicę śmierci św. Stanisława, nie jest zarazem jakimś szczególnym znakiem naszego polskiego pielgrzymowania poprzez dzieje Kościoła - nie tylko po szlakach naszej Ojczyzny, ale zarazem Europy i świata? Odsuwam tutaj na bok moją własną osobę - niemniej muszę z wami wszystkimi stawiać sobie pytanie o motyw, dla którego właśnie w roku 1978 (po tylu stuleciach ustalonej w tej dziedzinie tradycji) został na rzymską stolicę św. Piotra wezwany syn polskiego narodu, polskiej ziemi. Od Piotra, jak i od wszystkich apostołów Chrystus żądał, aby byli Jego „świadkami w Jerozolimie i w całej Judei, i w Samarii, i aż po krańce ziemi” (Dz 1, 8). Czyż przeto, nawiązując do tych Chrystusowych słów, nie wolno nam wnosić za razem, że Polska stała się w naszych czasach ziemią szczególnie odpowiedzialnego świadectwa? Że właśnie stąd - z Warszawy, a także z Gniezna, z Jasnej Góry, z Krakowa, z całego tego historycznego szlaku, który tyle razy nawiedzałem w swoim życiu i który w tych dniach znów będę miał szczęście nawiedzić, że właśnie stąd ze szczególną pokorą, ale i ze szczególnym przekonaniem trzeba głosić Chrystusa? Że właśnie tu, na tej ziemi, na tym szlaku, trzeba stanąć, aby odczytać świadectwo Jego Krzyża i Jego Zmartwychwstania? Ale, umiłowani rodacy - jeśli przyjąć to wszystko, co w tej chwili ośmieliłem się wypowiedzieć - jakież ogromne z tego rodzą się zadania i

zobowiązania! Czy do nich naprawdę dorastamy?”

Warszawa, 2 czerwca 1979, Homilia podczas Mszy św. na placu Zwycięstwa

Trzeba iść po śladach...

„Dzieje narodu zasługują na właściwą ocenę wedle tego, co wniósł on w rozwój człowieka i człowieczeństwa, w jego świadomość, serce, sumienie. To jest najgłębszy nurt kultury. To jej najmocniejszy zrąb. To jej rdzeń i siła. Otóż tego, co naród polski wniósł w rozwój człowieka i człowieczeństwa, co w ten rozwój również dzisiaj wnosi, nie sposób zrozumieć i ocenić bez Chrystusa. „Ten stary dąb tak urósł, a wiatr go żaden nie obalił, bo korzeń jego jest Chrystus” (Piotr Skarga, Kazania sejmowe). Trzeba iść po śladach tego, czym - a raczej kim - na przestrzeni pokoleń był Chrystus dla synów i córek tej ziemi. I to nie tylko dla tych, którzy jawnie weni wierzyli, którzy Go wyznawali wiarą Kościoła. Ale także i dla tych pozornie stojących opodal, poza Kościołem. Dla tych wątpiących, dla tych sprzeciwiających się.”

Warszawa, 2 czerwca 1979, Homilia podczas Mszy św. na placu Zwycięstwa

W kolejnych numerach naszego pisma będziemy zamieszczać dalsze zadania JP II dla Polaków!

Redakcja

Droga św. Jakuba

W kościele katolickim dzień 25 lipca jest świętem liturgicznym św. Jakuba Większego. Wśród Apostołów było dwóch Jakubów. Dla odróżnienia nazywani są Większy i Mniejszy. Św. Jakub Większy wymieniany w spisie Apostołów wcześniej, był powołany przez Jezusa razem ze swym bratem św. Janem Ewangelistą, jako jeden z Jego pierwszych uczniów. Należał do uprzywilejowanych uczniów Pana Jezusa, którzy byli świadkami wskrzeszenia córki Jaira, przemienienia na górze Tabor oraz modlitwy w Ogrójcu.

Według tradycji św. Jakub Większy (Starszy) przybył w 33-34 r. do Hiszpanii by szerzyć w tym kraju chrześcijaństwo. Później powrócił do Jerozolimy zostając jej pierwszym biskupem. Kiedy Herod I Agryppa chciał się przypodobać Żydom, skierował w Jerozolimie prześladowania przeciwko wyznawcom Chrystusa i uwięził św. Piotra i św. Jakuba. Św. Jakub – pierwszy z Apostołów poniósł śmierć męczeńską za Chrystusa w 44 r. Był drugim po św. Szczepanie męczennikiem Kościoła. Historyk Euzebiusz podaje, że św. Jakub pocałował swego kata, który w ten sposób nawrócił się, wyznając Chrystusa i poniósł ze św. Jakubem śmierć męczeńską. Według legendy ciało św. Jakuba przewieziono łodzią do Hiszpanii, a następnie pochowano w miejscu, w którym dziś znajduje się miasto Santiago de Compostela. Grób świętego miał odnaleźć pustelnik Pelayo w IX w., a doprowadził go do niego deszcz gwiazd spadający w nocy na ziemię. Dlatego miejsce to nazwano „pole gwiazd” (łac. campus stellae) – co oznacza Compostela. Ale i św. Jakub wędrując do Hiszpanii, kierował się światłem gwiazd Drogi Mlecznej, nazywanej do dziś w Hiszpanii „El Camino de Santiago – Droga św. Jakuba”. Po potwierdzeniu przez biskupa Teodomira, że znaleziony grobowiec zawiera szczątki św. Jakuba, w miejscu tym zbudowano katedrę, do której zaczęli przybywać pierwsi pielgrzymi. Istniejąca od ponad tysiąca lat „Droga św.

Jakuba” jest jednym z najważniejszych szlaków pielgrzymkowych, obok szlaków do Rzymu i Jerozolimy. Nie ma jednej trasy pielgrzymki, a uczestnicy mogą dotrzeć do Santiago de Compostela jednym z wielu szlaków. Nieprzerwane pielgrzymowanie do Composteli trwające z niesłabnącym natężeniem od XI do XIV w. spowodowało powstanie trwałych szlaków pątnicznych, słynnych „drog św. Jakuba”. Łączyły one prawie całą Europę. Drogi do Composteli z różnych części Europy biegnęły do Francji i tam łączyły się w węzły, które były początkiem głównych dróg francuskich, a później przez Pireneje, przez ziemię Basków i Galię dochodziły do Composteli. Na tych drogach powstałych od pokoleń, rozwijały się miasta, powstawały opactwa, które mogły przyjąć tysięczne rzesze pielgrzymów i zapewnić im schronienie. Pielgrzymki do grobu św. Jakuba między XI a XIV w. najdłuższe i najliczniejsze w Europie stanowiły wzór organizacyjny i religijny dla wszystkich pątników. Od francuskiej nazwy muszli – la coquille, pielgrzymów do Composteli zwano kokijardami. Muszla była i jest oznaką i atrybutem, a także dowodem odbycia pielgrzymki.

Od lat siedemdziesiątych sanktuarium św. Jakuba należy do najliczniej odwiedzanych w Europie. Papież Jan Paweł II był w Santiago dwukrotnie. W 1982 r. po wizycie Papieża Rada Europy uznała „Drogę św. Jakuba” za drogę o szczególnym znaczeniu dla kultury kontynentu i zaapelowała o odtwarzanie i utrzymywanie dawnych szlaków pątnicznych. Pielgrzymki papieskie i dokument Rady Europy uznające „drogi św. Jakuba” za najważniejsze szlaki kultury naszego kontynentu, wpłynęły na wielki renesans pielgrzymek do Santiago de Compostela. Kraje europejskie rozpoczęły odtwarzanie dawnych szlaków, opracowywanie przewodników i reklamowanie pielgrzymek do tego sanktuarium.

W Polsce kult św. Jakuba rozwinął się w

XIII w. Rozpoczęły się wtedy ustalać polskie szlaki pątnicze, łączące się za Odrą z siecią europejskich dróg do Composteli. Działania odnawiające tradycję pielgrzymek rozpoczęły się w Polsce po 2000 r. Otwarcie pierwszej „drogi św. Jakuba” w Polsce zwanej „Dolnośląską” nastąpiło 24 lipca 2005 r. w Jakobowie. Miejscowość ta cieszy się tradycją najstarszego miejsca kultu św. Jakuba w Polsce. Trasa prowadzi z Głogowa do Zgorzelca, po czym łączy się z niemieckim Ekumenicznym Szlakiem.

Drogi św. Jakuba w Polsce, jak i w całej Europie znakowane są emblematem muszli z krzyżem. Wszystkie drogi podzielone są na odcinki 20-25 km, aby można było przejść tę odległość w ciągu jednego dnia. Noclegi zapewniają domy parafialne, kwatery prywatne, pola namiotowe i gospodarstwa agroturystyczne. Wyruszając na „drogi św. Jakuba” można zaopatrzyć się w kościołach pod wezwaniem św. Jakuba Większego (również w Poznaniu na Głuszynie) tzw. „paszportu pielgrzyma”, w którym odnotowywane są poszczególne miejsca na szlaku, a po zakończeniu pielgrzymki otrzymać świadectwo przejścia szlaku. Z roku na rok, z pielgrzymek korzysta coraz więcej pielgrzymów i turystów poszukujących doznań religijnych, kulturowych czy niekonwencjonalnego spędzenia wolnego czasu.

„Drogi św. Jakuba” są wartością dla wszystkich: dla katolików, dla wyznawców innych religii, dla niewierzących oraz dla wątpiących i poszukujących. Są one europejskim dziedzictwem kulturalnym akceptującym wszystkich pielgrzymów. Wszyscy, którzy podążają tymi drogami do Santiago de Compostela, są traktowani przez hiszpańskich gospodarzy z jednakowym szacunkiem. Podobnie wśród pątników istnieje ludzka solidarność i pomoc niezależnie od wyznania.

KL

Chrzty

Olivia Stefania Wechta, ul. Bóżnicza

Zofia Kasprovicz, ul. 23 Lutego

Zgony

Mariusz Marcin Grześkowiak, Ul. Grochowe Łąki, 1.29

Henryk Polus, ul. Solna, 1.83

Mirosława Kazimiera Graczyk, ul. Wolnica, 1.69

Leokadia Jadwiga Kaspercak ul. Wolnica, 1.87

Kalendarium lipiec-sierpień

- 1.VII. Najświętszego Serca Pana Jezusa, uroczystość
- 2.VII. Niepokalanego Serca Najświętszej Maryi Panny
- 11.VII. św. Benedykta, patrona Europy, święto
- 16.VII. Najświętszej Marii Panny z Góry Karmel
- 23.VII. św. Brygidy Szwedzkiej, patronki Europy
- 25.VII. św. Jakuba Apostoła, święto
- 6.VIII. Przemienienie Pańskie, święto
- 9.VIII. św. Teresy Benedykty od Krzyża, patronki Europy, święto
- 10.VIII. św. Wawrzyńca, diakona i męczennika, święto
- 15.VIII. Wniebowzięcie Najświętszej Maryi Panny, uroczystość
- 22.VIII. NMP Królowej
- 24.VIII. św. Bartłomieja Apostoła, święto
- 26.VIII. NMP Częstochowskiej, uroczystość
- 29.VIII. Męczeństwo św. Jana Chrzciciela

Moje osobiste zdjęcie z Ojcem Świętym!

Drodzy parafianie!

W maju rozpoczęliśmy publikację zdjęć naszych parafian z bł. Janem Pawłem II. W ubiegłym miesiącu zamieściliśmy zdjęcie rodziny Małgorzaty i Leszka Helaków. W tym numerze zdjęcie naszego proboszcza, ks. Marka Kaisera. Ponawiamy prośbę - jeżeli masz, drogi czytelniku taką pamiątkę i chciałbyś opublikować w naszej gazecie, to **wypożycz** ją redakcji Pisma Parafialnego Św. Wojciech. Prosimy także o opisanie sytuacji, momentu który jest zobrazowany na zdjęciu!

Redakcja

20 lat sukcesów: Polsko-Niemiecka Współpraca Młodzieży świętuje okrągłe urodziny!

Najważniejsze jest spotkanie! To dzięki niemu młodzi Polacy i Niemcy mają szansę lepiej się poznać i zrozumieć. Przed dwudziestu laty to właśnie taka idea przyświecała przywódcom Polski i Niemiec, kiedy to 17 czerwca 1991 roku podpisano Traktat o dobrym sąsiedztwie i przyjaznej współpracy oraz założycielom Polsko-Niemieckiej Współpracy Młodzieży (PNWM). Ich pomysł zaowocował sukcesem. Od tamtej pory PNWM dofinansowała ponad 50 000 spotkań uczniów, harcerzy, chórów i klubów młodzieżowych, a także wymian młodzież pomiędzy parafiami. W ramach projektów wspieranych przez PNWM spotkało się w sumie ponad 2 miliony młodych ludzi z obu krajów.

Zanim jeszcze nadano organizacyjne ramy wymianie młodzieży, od 17 do 21 maja 1989 roku śp. ks. Zygmunt Sterczewski, ówczesny Proboszcz Parafii p.w. św. Wojciecha w Poznaniu gościł

grupę przedstawicieli rodzin niemieckich z Ravensburga (z południowej Badenii-Wirtembergii) skupionych przy *Liebfrauenkirche* w *Gesamtkirchengemeinde Ravensburg*. Niezbyt liczna wtedy grupa Ravensburgczyków, z ówczesnym proboszczem śp. ks. Josefem Lorinserem była podejmowana przez rodziny skupione przy Parafii pw. Św. Wojciecha. Od tego czasu odbyło się piętnaście kolejnych spotkań - osiem spotkań w Polsce i siedem spotkań w Niemczech. Przez te lata w program wymiany zaangażowanych było ponad 35 rodzin z naszej parafii, w tym ponad 70. osobowa grupa młodzieży.

Jednym z donioślejszych wydarzeń było spotkanie grupy polskiej i niemieckiej w dniu 7 sierpnia 2008 r. w sali posiedzeń ratusza w Ravensburgu z burmistrzem miasta. Okazją do takiego uroczystego spotkania był fakt, iż w tym roku minęło właśnie 20 lat od czasu zainicjowania

spotkań rodzin niemieckich z polskimi przez Rudolfa Ege. Na to spotkanie w ratuszu dojechał radny miasta Poznania Wojciech Kręglewski, który w imieniu Prezydenta Miasta Poznania, Ryszarda Grobelnego wręczył Rudolfowi Ege Nagrodę Wielkiej Pieczęci Miasta Poznania w uznaniu Jego aktywnej działalności na rzecz rozwoju przyjacielskich stosunków między mieszkańcami Poznania i Ravensburga.

Tegoroczne uroczystości urodzinowe PNWM zakończą się w stolicy Polski, gdzie 17 października odbędzie się konferencja dla największych instytucji partnerskich organizacji. Planowana jest dyskusja o przyszłości polsko-niemieckiej wymiany młodzieży oraz korzyściach z udziału w niej i jej wpływie na życie młodych ludzi.

(BP)

INFORMATOR PARAFIALNY

Duszpasterze:

ks. Marek Kaiser - proboszcz (tel. 61- 852 - 69 - 85)
ks. Mikołaj Graja - wikariusz (tel. 61- 852 - 26 - 54)

Porządek Mszy św. i nabożeństw:

- w niedziele i święta: 8.00, 9.30, 11.00 (dla szkół podstawowych), 12.15 (dla młodzieży), 18.00 i 20.15 (akademicka);

- w święta będące dniami pracy: 8.30, 10.00, 17.00 i 18.30;
- w dni powszednie: 8.30 i 18.30;

Nieszpory : niedziela g.17.30 (z wyjątkiem Wielkiego Postu, maja, czerwca i października)

Maryjne : sobota g.18.00

Adoracja Najświętszego Sakramentu : I - czwartek miesiąca g.17.00 - 18.30

Godzina Święta : I - czwartek miesiąca g.18.00

Misyjne : I- czwartek miesiąca g.18.30 (wraz z omówieniem misyjnej intencji modlitwy na dany miesiąc)

Do Serca P. Jezusa: I - piątek miesiąca g.18.30 (wraz z omówieniem ogólnej intencji modlitwy na dany miesiąc)

Nowenna do św. o. Pio wraz z Mszą św. o Budowę Domu

Ulgi w Cierpieniu : II czwartek miesiąca g.18.30

Nowenna do św. Antoniego : wtorek g.18.00

Jubileusz małżeński: 3 sobota miesiąca o g.18.30;

Msza św. za zmarłych w minionym miesiącu parafian: I- niedziela miesiąca g.9.30;

Msza św. dla młodzieży przed bierzmowaniem: I piątek g.19.30;

Spowiedź św.

- 15 min. przed każdą Mszą św. i w sobotę od g.18.00;

- w I - czwartek miesiąca od g.17.00;

- w I - piątek miesiąca od g.16.00 - g.19.30;

Wymienianki roczne :

w każdą niedzielę o g.9.20;

Chrzty:

w 2 - sobotę miesiąca g.18.30 i w 4 - niedzielę miesiąca g.9.30;

Biuro Parafialne

(tel./fax. 61-851-90-12) :

w poniedziałki i piątki - g.16.30 - 17.30 oraz we wtorki i czwartki - g. 9.00 - 10.00

Dla narzeczonych: w I, III i V wtorek miesiąca g.19.00 - 20.30;

(biuro jest nieczynne w święta będące dniami pracy i w I piątek miesiąca);

Krypta Zasłużonych Wielkopolan:

sobota g.10.00 - 12 oraz niedziela g. 13.00 - 16.00

(inne terminy można indywidualnie uzgodnić);

Poradnia Rodzinna i Przedmałżeńska:

II wtorek miesiąca g.17.30;

Parafialna Caritas:

w II i IV poniedziałek miesiąca g.18.00 - 19.00;

Członkowie Żywego Różańca:

pierwsza sobota miesiąca g.8.30;

Świetlica dla dzieci i młodzieży:

od poniedziałku do piątku g.14.00 - 17.30;

Spotkania Biblijne : wtorek g.19.30;

Spotkania AA (anonimowych alkoholików):piątek g.19.00;

Spotkania AI - Anon (rodzin alkoholików):środa g.19.00;

Duszpasterstwo Akademickie:wtorek g.20.00

Modlitwa o Jedność Chrześcijan : czwartek miesiąca g.20.00

Konto Parafii: Bank Zachodni WBK S.A. nr 85 1090 1362 0000 0000 3602 2318

Strona internetowa Parafii: www.swwojciech.prv.pl

WYDAWCA: Parafia Rzymskokatolicka p.w. Św. Wojciecha w Poznaniu

-proboszcz parafii. Adres Redakcji: Wzgórze Św. Wojciech 1 61-748 Poznań

Miesięcznik jest bezpłatny.

Druk: Drukarnia „SERIKON” 63-004 Tulce, ul.. Sosnowa 6 tel. 61-872-73-26

Materialnych z tytułu wydania miesięcznika.

OPIEKUN REDAKCJI: ks. Marek Kaiser

e-mail: swwojciech@archpoznan.org.pl

Parafia nie czerpie żadnych korzyści

Reklamy i ogłoszenia przyjmowane są w biurze parafialnym.

Reklamy i ogłoszenia przyjmowane są w biurze parafialnym.